

Ocuse, d. 22/9 49.

Hære nævnes.

Mange har på Martinius' nidske fordrag ha:
Ocuse, der overhændede: "Se høje himmele.

For de nævnes, der ikke har høret Martinius'
lyd, del nap fandekirke, at de findes flere "himmele".
Himmelene er jo et begreb, som ingen har
Martinius har hvemst analysere.

Fed man ikke været noget, man sådann hos
kæl am og træd på i det næste, noget, der
har ligget her i tågen for os alle, længe varer
legfolk. Man skulle have noget af glæde
sig her, men man regnede forlads dette "kirkel" og
grå "jæddis". Så laaede man sig i idræt de for-
liggende Træsler en hjemmelavet himmel,
hvor især. Noget parret, noget bogst brønne,
og han, del aldrig blive, selvom prædikanterne
aldrig børder så hårdt i brodet. Se han ikke længe
for få legfolk til at hø på den gængse him-
mel. Ferkie og Violon, intelligensen og kæmprejzen
valsel på start i nævntesens beredskab.

Nu vil man vide og ikke høje mere. fed og på
de andelige vurder, såvel som på de fysiske.
Man eksperimenteres her, så man får en over-
alderende viden om alle ting. Det fordeles - det

såpædte „de“, som i det såpædte „sua“, i inn-
verset, maksoverdelen, som i mitsoverdelen.
Man opfører et få uden om blodernes gang, men
men nogen organiserede liv, biernes o. s. s.
blodernes vaser som indestedende o. m. m.
vilkærligt via biene fremme ved hjælp af deres
balosælt. Men nu er bliven meget døge med
hjælp af deres intelligens og fysiske forstyring.

Men, hvis de mere lejlighedsvis, eller før de end:
spab' bi nogen anden "himmel" end bi den gæn:
le de i forvejen træde? Det gir da ikke prakti:
mod vobes hospitaler, sindssygehospitaler, sele:
mod hofdygt. Celler, Gud, Kristus, Fjællesee
og Gladis et udbud problemer.

Ør disse problemer bliver løst fra intelligensen
på vis følger og indstillerne, bliver nærmest ikke
ikke lejlighedsvis, eller først på en del af deres
fe kan løses - ikke igennem den fysiske videns:
pål - men gennem andenvidenskaben.

Dette igennem den lige underbyggede ønskelidens:
ker, men gennem den logisk, følsom og indelte:
gesbefordrende manifesterede, den intellektuelle
manifesterede, andenvidenskaben, praktisk øns:
kevidenskaben. Her liges alle "himmel" afblænde og ikke:
dækkede fra den, der kan komme til sig. Her kan man
sehle en finger på „landsporet“ og sige om ej
selv, hvis man vil være selv, at: her er min

"himmel", som man kan sætte en fag, så det
"fysiske landstort" og ikke: Det er mit fædreland.

Nu er det jo det medværdige "himmel", at de
er ikke så udført som fædrelandsbygningerne,
men er hos de fleste bygges. Men den - fædrelands-
bygningerne - er jo også med at vide om hvilket
at blive international, alborntavende, så det
bliver verden der bliver mit fædreland, og det at
sige og erkende, at man er borg i det ene eller
det andet land bliver en illoji, noget, man en-
gang vil få fås ad, samom man var et
bedre menneske, når man var borg i det ene
eller det andet land. Man hører ofte, at man
står sig på Grønland og siger, at man står i et
bygges, amerikanes etc. etc. og at folket er dødt.
Kun det er en af de sine, ellers datteren der er ejt
ent givet i jordelagligt Bernmark og endnu
har en sådan mulighed i hjemlandet.

Førellede spesielle - somman der ikke lever, og
har levet betydelige personligheder indenfor alt
militært over hele verden.

Men, verden er med at blive international.

Man mærker, at det er del kløge at erkende, at
det ene lands befolkning har noget at have af det
andet og at man skal sig med et tolerant mindesom,
samhandel, stille holdgrænse og nogenled en
grænseopspændelse og alle andre sociale koder, som

nuværende i deres nationalbegejstret og egne
man forst hælt op: de store højder og spiller deres
tid på at "fænde" dem. Alt dette, "helvede", der er
udriindet af vort ufigurative sindeligt og
samme roller ej, når vi før erfaringen nog, kidel-
igt nog, så vi kan høre, så g. fortæller ordene:
Bonneville, elsest, leverandie!'

Først da bliver vi fældt sammen med den borgere på
jorden, og vi kan se alle fingeren på hele verden
og sige, at det er vort fædreland, det er vojt-
ske, "kunst" i jord, der kan vi leve i passa-
riet i vojtsske informationer mellem hinanden
i de andelykke vorede samme land betragtet.
For et så stærke knæbber i bevægelse i huden, at
man ville synes, at selv en blind kunne se
det, og at verden ville glæde sig i bedst faal
jævne.

På det andelykke "landpart" Madamis andeliger
og symboler, vil man også "have føge og find
sin lykkeskam". Det synes måske lidt mere paus-
piceret end det typiske landpart, men det er den
prædi man måske ikke er så vidende med det
end med det typiske. Talletten er også her mag-
keret med gresser, der glider over i hinanden.
Men en energi kan ikke vides end den anden,
samt det ene land ikke kan vides end det andet,
men vi sammenligne, på de blies leverandie.

Sammensydet voldt opgå hos en del mænskigheder.

Fel gode jeg vil, det giv jeg ikke. -

Vat højmed - en "himmel" i fyrenrigt. Men
ingen vil være stolt af det at kritisere alle.

Og det giv vi da heller ikke. Vi har vægt kifet-
les mest dyrene, men vi responderer alligevel
med højre energier end disse, samme godheds-
mæder. Vi vil også højmed, såd med mere
delikted, lidt mere sammensyde med de andre
"nationer" (Energier) samme følelse af intelligens og
lidt intuition og højprærie, vi har ikke blot
intuition og højprærie i vor beredskab. Ellers
ville vi ikke have haft forstånd på at få
berstanden i verden frem til det der hidz.

Så vi får på een gang med det ene ben i
høje, fyrenrigt, det rigtige Mænneriget og Visdoms-
rigt og ligesom bigger ind i den gæld. ved-
en. Vi er ikke mere fysiske eller andelige vi-
kinger i reduktion. Verden er valset i himme-
nibl i kraft af vor intuitions, vor correspondan-
ce med energierne. Og det vil den blive
med med efterhånden samme vi erobres
herredømme over energierne - dog os selv-
bliver mere seende, mere nærligstligt og
humane. Fel er ikke mere vor "himmel", en
salig mænnerigelse for os, at så andre men-
nesker ejer og harme i "Valhal", det er ikke

men nu, hvem "kun al elde set beskæft
meneske", f. eks. en ægtemage og en egen
børn. For n mange andre mennesker, vi på
elde g holde af 3 mange andre børn, da bliver
givet en hel mængde for - jo, vi n på vej til
"uge hunde", til nye salg medstændende.
Vi på denne måde føle salgledet blad ned af
taget rett, men føles del også ned af givne.

Vi på vej til al blive borger, ikke i et
beskæft "fædreland" bygget, som andet.
vi n på vej til al få del i Aldens, i
Guds landskab, og fra den andelige verden,
fra vor tanker, fra hensynskab, fra partyled, fra
vi i anden jorden til al blive en paa-
dis der skal blive en "himmel" for al den
på i fremtiden. Et nyt lidende vi har
opbragt her, er vi ned af være udelbet af.
vi arbejdes man kan få al Tale lege,
upfatte g hinanden lidende for hinanden.
I øjeblikket vi vi, valdes prægning-kunst
valdes, det system der har været rødnit
for de døde og underdøde for de døde, det
er ikke på godt til al gå i skæbber, så uge
systemet der n mere retfærdig, han opfør.
Men det voldt nu, man alt ugt gør det.
Vinden, og vi rett, n i støbesæren, men vi

maa datz solo van de jorke lie al jnandes,
da dat n o, da ofal jnandes werden.

Leesa n dat si uod meadzj, al ui fan laet
al iudelijc "laudpol" al Kende, si ni
si godt ui formas pan iudelijc vart
egel g audes lie dr effe. ha wie illa
blaf jnd bloda blije en hekked, blije
iukualional, men ui wie quide iud son
en hekked i selue Guds hemis hekked,
sin, dus alle "hinde" ligende "himmel."

Mud hant hies en lie fua alle!
fuu
Maria Fijen.

H. Mikkelsen

Følaget KOSMOS

Mariendalsvej 94 - 96

København F.